

De finere Blade, som Palmegrene og Laurbærblade, ville vi ligeledes med Lethed kunne producere i vore Værkhuſe i mere end tilstrækkelig Mængde til Forbruget. Det er ikke, som paastaat, Indførslen af Blade fra Syden, der har givet Krandsindustrien det store Opsving, men Grunden hertil maa væsentlig sættes i Forbindelse med den almindelige Udvikling af Alt, hvad der henhører under Begrebet Luxus.

Som et Argument mod Told paa Blade er den Paastand bleven fremsat, at Publikum nu engang forlanger de italienske Blade og paa ingen Maade vil nøjes med Krands, tilvirkede af indenlandsk Grønt, men denne Betragtning holder ikke Stik; thi Grunden, hvorfor der nu hovedsagelig kun sælges Krands, lavede af italienske Blade, er snarest den, at der ikke bliver budt Publikum Andet. Smagen veksler jo stadig, og vi tro i hvert Fald ikke, at Publikum vil holde op med at købe Krands, fordi disse ere lavede af indenlandsk Materiale, naar de forøvrigt ere ligesaa smukke og ligesaa billige eller billigere end de nu brugelige italienske Krands. De, der alligevel foretrække at købe Krands af udenlandsk Blade og Blomster, kunne jo til Trods for Tolden faae deres Ønske opfyldt, men maa da selvfølgelig finde sig i at betale for dette Steghaveri.

Den foreslaaede Told af 10 Kr. paa Bundet af levende, affaarne Blomster kan ifølge vor Overbevisning paa ingen Maade taale at sættes lavere, og en Told af nogle faa Kroner paa Bundet vil ikke i nogen væsentlig Grad hæmme Indførslen af affaarne Blomster fra Syden, idet det maa erindres, at man der dyrker Blomsterne paa Griland, paa samme Tid som vi her skulle frembringe dem i kostbare Værkhuſe, opvarmede ved kunstlig Varme. Det viser sig da ogsaa, at i Sverige, hvor der, saa vidt vides, kun er en Told af 1 Kr. 50 Ø. paa Bundet af affaarne Blomster, foregaar Indførselen omtrent ligesaa uhindret nu som før denne Told blev vedtaget.

Der indføres i Wintermaanederne flere forskjellige Sorter affaarne Blomster, og i Maanederne December og Januar er Indførslen af italienske og franske Roser i den Grad dominerende, at Blomsterhandlerne i dette Tidsrum snart ikke mere bruge indenlandsk Blomster til Pyntning af deres Krands og Buketter, et Forhold, der jo ikke alene generer den indenlandsk Produktion af Roser, men i ligesaa høj Grad Produktionen af mange andre Slags Blomster, som tidligere anvendtes i dette Tiemed, men nu i Reglen erstattes af de indførte Roser.

Ligesom vi, før Indførslen af Blomster fra Syden tog et saa overordentlig stærkt Opsving, meget godt kunde forsyne det indenlandsk Forbrug, saaledes ville vi ganske sikkert kunne gjøre dette igjen, saasnart vi faae en passende Told paa Blomster; og selv om der maatte vil være en ganske kort Tid midt om Vinteren, i hvilken vi vanskelig kunne fremdrive Roser herhjemme, saa kunne vi i hvert Tilfælde tilbyde en ubegrændset Produktion af andre Blomster, der ligesaa godt egne sig til Pyntning af Krands etc. som de italienske Roser, og til Gjengæld have flere væsentlige Fordele i Retning af Friskhed og Vellugt fremfor hine.

Det er en Kjendsgjerning, at Frihandelen for Gartneriets Vedkommende har havt den Virkning, at Antallet af de Artikler, vi kunne dyrke i nogen betydelig Udstrækning, for hvert Aar bliver mindre og mindre, og de saa Artikler, der ikke generes af Indførselen, kaste Alle sig da over, hvoraf Følgen er bleven den, at der af dem er fremkommet en betydelig Overproduktion med saa lave Priser, at det i Almindelighed bliver en kummerlig Forretning at drive Gartneri her i Landet. Saa vi derimod Toldbeskyttelse, selvfølgelig ikke alene paa Blade og Blomster, men ogsaa paa de Grøntfager og Frugter, der blive generede af Indførselen fra Syden, saa vil derved vort Produktionsomraade blive udvidet, og i Lø af Beskyttelsen ville vi kunne samle Mod og Kraft til at udvikle de ældre Kulturer og til at optage nye Kulturer paa vort Program. Saa vi derimod ikke inden ret lang Tid Hjælp gennem en Toldbeskyttelse, er det aldeles vist, at mange Grene af det danske Gartneri ville blive trængte tilbage eller ganske ødelagte, til Skade for den danske Gartner og næppe til Gavn for det forholdsvis betydelige Antal Arbeidere, der hidtil have fundet Beskæftigelse ved denne Industri.

Biborg, den 6te Februar 1890.

Paa Bestyrelsens Vegne
C. S. Brostrøm,
Formand.